

NOVI AKORDI

GLASBENO-KNJIŽEVNA PRILOGA

X. letnik
Zvezek 4-5

Strokovno uredništvo: Dunaj XV/1 Mariabilfergürtel 29.
Izdajatelj in odgovorni urednik: L. Schwentner, Ljubljana.
Cena za leto K 10[—], za 1/2 leta K 5[—], posamezni zvezki po 2 K.

Ljubljana
September 1911

Vse prispevke je izključno nasloviti le na *strokovno* uredništvo (dr. Gojmir Krek). — Rokopisi se ne vračajo. — Na anonimne ali psevdonimne pošiljkatve se ne oziram. — Za nenaprošeno vposlane prispevke uredništvo ne jamči. — Sklep uredništva za članke 1. za druge prispevke 8 dne prejšnjega meseca.

Preisk člankov, poročil in ocen je dovoljen samo, če se izrecno navede vir: „Novi Akordi“.

Franu Gerbiću.

„Seltsam, dass sich mir, des Meisters und seines künstlerischen Wesens gedenkend, immer wieder dieselbe Vorstellung aufdrängt: Die der wunderbaren Landschaft von Bellaggio. Auf den Bergen liegt heller Schnee — unten aber, rings um den dunklen, stahlblauen See blühen und glühen die prangenden schweren Rosen“.

Rihard Specht o Karlu Goldmarku.

naših patoloških časih je že pošteno delo, če kdo privesla svoje telo skoz vse življenske nevarnosti in težave do sedemdesetega leta. Vendar se nam zde delavski jubileji še častnejši od starostnih. Kajti, kdor ima končno srečo, da razpolaga z odpornimi fizič-

nimi močmi, temu morda ne povzroča preveč truda, da razteza svoje življenje do metuzalemovske starosti ali celo do skrajnih mej človeškega življenja, če po storjenem delu v poznih letih počiva. Kdor je pa vstopivši v 70. leto še zmerom čvrsten delavec in kdor je pod malo ugodnimi razmerami v teh letih še tako napolnjen z veseljem do življenja, da vedno znova ustvarja in plodi, tega moramo dvakrat hvaliti.

Radi tega se približamo slavljenju Gerbiću šele sedaj, ko stoji že v 71. letu, kot gratulantje, sedaj, ko se je dan 25. krat ponovil, odkar je nastopil svoje plodonosno delovanje v Ljubljani kot ravnatelj Glasbene Matice, kot pevovodja pevskega zbora Narodne Čitalnice in kot kapelnik pri Dram. Društvu.

Pa tudi danes prihajamo takorekoč s praznimi rokami. Nameravali smo, posvetiti i književno prilogo

častitemu jublantu, ki ji je bil — kakor našemu listu sploh — eden najmarljivejših, najzvestejših, najzanesljivejših in — najljubeznivejših sotrudnikov od početka njenega izhajanja.

A volja je bila močna, meso pa slabo. Urednik našega lista si je stavil nalogo, da napiše temeljito razpravo o dosedanjem življenju in delovanju Frana Gerbića in kolikor možno temeljito oceno njegovih del. Ostalo je doslej pri pripravah. Njegov poklic in stotero ničevno delo urednika nista dopuščala, da bi se bil pečal vrhutega s temeljitimi raziskavanji. In tako smo se morali na veliko žalost odločiti, da raje molčimo, kakor da bi obogatili našo revno in prepovršno glasbeno-zgodovinsko literaturo z ravno tako površnim biografskim spisom ali praznim slavospevom. Smatramo rebus sic stantibus za najkoristnejše, da damo besedo slavljenju samemu oziroma njegovi muzi, ki je že tolikokrat govorila in pela v našem listu, nam vsem na živo veselje.

Pojdite torej ven, vi duševni otroci našega Gerbića, in oznanjajte vsem Slovencem, da živi med njimi v napornem delu osiveli skladatelj s spomladnim srcem in mlado dušo in — hvala Bogu — tudi mladim, krepkim životom!

Vi pa, velečastiti mojster, sprejmite tu javno našo iskreno zahvalo za zvesto, neprecenljivo pristaštvo našemu listu in našo globoko občuteno željo: Na mnoga leta, duševno in telesno mlada leta, nam v spodbujajo in radost, narodu v čast in korist!

Uredništvo „Novih Akordov“

